

Rapport 21900103.N02

De Heus Voeders B.V. - Utrecht
Informatie behorend bij aanvraag Wnb (N02)
Onderbouwing stikstofdepositie

Rapport 21900103.N02

De Heus Voeders B.V. - Utrecht
Informatie behorend bij aanvraag Wnb (N02)
Onderbouwing stikstofdepositie

Datum:
23 maart 2020, herzien 6 mei 2020

Opdrachtgever: De Heus Voeders B.V. - Utrecht
[redacted]
Uraniumweg 63
3542 AK UTRECHT
[redacted]

Auteur:
[redacted]

Goedgekeurd:
[redacted]

INHOUD	PAGINA
1. INLEIDING	3
1.1 Aanleiding	3
1.2 Locatie	3
1.3 Doel	3
2. TOETSINGSKADER	4
2.1 Vaststellen van de vergunningplicht	4
2.2 Bepalen van de referentiesituatie(s)	5
2.3 Onderbouwing maatgevende depositie referentiesituatie(s)	5
2.4 Intern salderen	5
3. VASTSTELLEN VAN DE VERGUNNINGPLICHT	6
3.1 Depositie beoogde situatie – aanlegfase	6
3.2 Depositie beoogde situatie - gebruiksfase	6
4. BEPALEN VAN DE REFERENTIESITUATIE(S)	8
5. ONDERBOUWING MAATGEVENDE DEPOSITIE REFERENTIESITUATIE(S)	9
5.1 Maatgevende referentiesituatie	9
5.2 Depositie maatgevende referentiesituatie	11
5.3 Rekenresultaten & beoordeling	11
6. CONCLUSIE	12
BIJLAGE 1: VERGUNNINGPLICHT EN PASSENDE BEOORDELING	1

1. INLEIDING

1.1 Aanleiding

In opdracht van De Heus Voeders B.V. (verder genoemd: De Heus), gelegen aan de Uraniumweg 63 te Utrecht, is een onderzoek uitgevoerd naar de depositie van stikstof als gevolg van de eigen stikstofemissies van het gebruik van de mengvoerfabriek op omliggende natuurgebieden.

De aanleiding van dit onderzoek is de installatie van een nieuw weeg- en doseersysteem voor gereed product in de fabriek. Hiervoor zijn diverse vergunningen benodigd, te weten een bouwvergunning, vergunning milieuneutrale verandering en een vergunning in het kader van de Wet natuurbescherming.

1.2 Locatie

De ligging van De Heus ten opzichte van stikstofgevoelige Natura 2000-gebieden is weergegeven in afbeelding 1. Het dichtstbijzijnde Natura 2000-gebied (de Oostelijke Vechtplassen) bevindt zich ten noorden van de fabriek op meer dan 3 kilometer afstand tot de inrichting.

Afbeelding 1: Locatie De Heus en Natura 2000 gebieden (paarse arcering is stikstofgevoelige natuur)

1.3 Doel

Het doel van het onderzoek is het onderbouwen van de stikstofdepositie in het kader van een aanvraag Wet natuurbescherming. Hierbij wordt zowel de aanlegfase (slopen en bouwen) als de gebruiksfase apart beoordeeld.

2. TOETSINGSKADER

Per 29 mei 2019 is door een uitspraak van de Raad van State de Programmatische Aanpak Stikstof niet langer te gebruiken als toetsingskader voor stikstofdepositie. In de daaropvolgende periode hebben de contouren van een nieuwe beoordelingssystematiek vorm gekregen. Een beschrijving van het volledige toetsingskader voor de Wet natuurbescherming is opgenomen in bijlage 1 bij dit document.

Er is sprake van een vergunningplicht in het kader van de Wet natuurbescherming (Wnb) indien vanwege de inrichting, een stikstofdepositie op één of meer Natura 2000-gebieden wordt berekend die groter is dan 0,00 mol/ha/jaar. In dat geval kan intern salderen toegepast worden om de vergunbaarheid van een aanvraag aan te tonen.

Beleidsregels voor intern salderen zijn door elf provincies vastgesteld op 10 december 2019 en door de provincie Friesland op 1 februari 2020. Ook is een handreiking voor intern salderen gepubliceerd op www.bij12.nl. Volgens deze beleidsregels worden de volgende stappen doorlopen:

1. Vaststellen van de vergunningplicht;
2. Bepalen van de referentiesituatie(s);
3. Onderbouwing van de maatgevende depositie in de referentiesituatie(s);
4. Intern salderen.

2.1 Vaststellen van de vergunningplicht

Voor het vaststellen van de vergunningplicht is als eerste stap een stikstofdepositieberekening voor de beoogde situatie met de AERIUS Calculator nodig. Indien hierbij een stikstofdepositie wordt berekend die groter is dan 0,00 mol/ha/jaar op Natura 2000-gebieden is, op enkele uitzonderingen na, sprake van een vergunningplicht in het kader van de Wnb. Voor De Heus is geen van deze uitzonderingen van toepassing.

Aanlegfase

Voor de aanlegfase wordt gekeken naar de stikstofemissies, die vrijkomen tijdens het slopen en het bouwen.

Gebruiksfase

Voor de gebruiksfase moet de beoogde situatie betrokken worden op de gehele inrichting. Ook wanneer het een bestaande inrichting betreft waarbij slechts in een deel van de inrichting een verandering plaatsvindt (zoals bij De Heus het geval is), wordt de gehele inrichting in de berekening betrokken en niet alleen de wijzigingen.

2.2 Bepalen van de referentiesituatie(s)

Intern salderen vindt plaats ten opzichte van de depositie vanuit de inrichting in de referentiesituatie.

In gevallen waarin eerder een toestemming voor stikstofemissies is verleend in een vergunning op basis van de Wet natuurbescherming, de Natuurbeschermingswet 1998 of een Omgevingsvergunning met een verklaring van geen bedenkingen (VVGB), vormt de depositie uit die vergunning, de referentiesituatie. Voor De Heus is dat niet het geval.

Dit betekent dat de referentiesituatie bepaald wordt door de toegestane depositie op de Europese referentiedatum. Dit zijn de vaststellingsdata op grond van de Vogelrichtlijn en Habitatrichtlijn voor de Natura 2000-gebieden, waarop de depositie vanuit De Heus terecht komt. De toegestane depositie op de vaststellingsdatum van een Natura 2000-gebied vormt voor dat gebied, de referentiedepositie. Vanaf deze referentiesituatie mag geen verslechtering van mogelijk negatieve effecten plaatsvinden. Bij depositie op meerdere Natura 2000-gebieden kan sprake zijn van meerdere data en meerdere referentiesituaties.

2.3 Onderbouwing maatgevende depositie referentiesituatie(s)

In de derde stap worden allereerst per referentiedatum de toegestane depositie bepaald. Hierbij wordt gebruik gemaakt van alle milieutoestemmingen zoals een Omgevingsvergunning (Wabo), milieuvergunning (Wm), Hinderwetvergunning en/of melding(en) Activiteitenbesluit en 8.19-meldingen. Per referentiedatum wordt bepaald welke toestemming of combinatie van toestemmingen maatgevend zijn en wat de toegestane depositie is.

Hierbij dient conform de provinciale beleidsregel te worden uitgegaan van de feitelijk gerealiseerde capaciteit. Dit betreft de capaciteit van volledig opgerichte installaties en gebouwen, gerealiseerde infrastructuur en overige voorzieningen. Niet gerealiseerde capaciteit – zoals gebouwen waarvoor wel een bouwvergunning is verleend, maar die niet daadwerkelijk zijn gebouwd – mag niet betrokken worden.

Vervolgens is van belang dat als de toegestane depositie na de Europese referentiedatum is beperkt door aanscherpingen in direct werkende wet- en regelgeving, de lagere depositie de uitgangssituatie is. Evenzo is in gevallen waarin een latere toestemming lagere depositie veroorzaakt, de lagere depositie maatgevend. Dat is het geval omdat in die situatie geen sprake meer is van de ongewijzigde voortzetting van het project waarvoor toestemming is verleend voor de Europese referentiedatum (uitspraak van de Raad van State van 13 november 2013, ECLI:NL:RVS:2013:1891).

2.4 Intern salderen

Op basis van de zogenaamde stand-still-jurisprudentie is bekend dat in gevallen waarin een gelijke of lagere depositie wordt beoogd dan in de referentiesituatie, significante gevolgen kunnen worden uitgesloten. Dit blijkt bijvoorbeeld uit de uitspraak van de Raad van State van 18 juli 2018, ECLI:NL:RVS:2018:2449. Dan geldt geen verplichting om een passende beoordeling te maken en kan de vergunning verleend worden of de verklaring van geen bedenkingen afgegeven worden.

Concreet betekent dit dat met een AERIUS-verschilberekening, de depositie in de beoogde situatie vergeleken wordt met de depositie in de referentiesituaties. Is het verschil in alle gevallen kleiner dan of gelijk aan 0,00 mol/ha/jaar, dan is er sprake van een vergunbare situatie. De berekeningen worden uitgevoerd met de nieuwste AERIUS-versie 2019A.

3. VASTSTELLEN VAN DE VERGUNNINGPLICHT

Om vast te stellen of de vergunningplicht in het kader van de Wnb van toepassing is, is de stikstofdepositie van de beoogde situatie berekend. Voor De Heus betekent dit dat de stikstofdepositie van de aanlegfase van het project en van de gehele inrichting in de gebruiksfase berekend moet worden, waarna in AERIUS de depositie kan worden berekend.

3.1 Depositie beoogde situatie – aanlegfase

De stikstofemissies tijdens de aanlegfase ontstaan door de inzet van dieselwerktuigen en de aan- en afvoer van personeel en materieel. De te gebruiken machines en inzet zijn aangegeven door de opdrachtgever. Afhankelijk van het bouwjaar van het materieel is de bijbehorende stage-klasse en emissie-factor bepaald aan de hand van het rapport EMMA¹ van TNO.

Voor de doorlooptijd van het project is uitgegaan van 12 (werk)maanden, bestaande uit 260 werkdagen. Er is nog geen startdatum bekend. Gezien de procedures die nog doorlopen moeten worden, zal de start zeker niet voor 1 januari 2021. Worst-case is het jaar 2021 als rekenjaar gekozen. Een onderbouwing van de emissiebronnen is bijgesloten in bijlage N06A.

Totale emissie & conclusie vergunningplicht

De totale emissie tijdens de aanlegfase is door AERIUS berekend en bedraagt 125,47 kg NO_x en <1 kg NH₃. Zie voor de resultaten de bijlage N07A.

Uit de AERIUS-berekening volgt dat de stikstofemissies tijdens de aanlegfase leiden tot stikstofdepositie in Natura 2000-gebieden hoger dan 0,00 mol/ha/jaar (zie Tabel 1: Resultaten stikstofdepositie beoogde situatie aanlegfase Tabel 1). Op basis van dit resultaat is er sprake van een vergunningplicht.

Tabel 1: Resultaten stikstofdepositie beoogde situatie aanlegfase

Natura 2000 gebied	Stikstofdepositie (mol/ha/jaar)
Oostelijke Vechtplassen	0,01

3.2 Depositie beoogde situatie - gebruiksfase

Voor de berekening van stikstofemissies in de gebruiksfase van de gehele inrichting zijn de hierna beschreven bronnen relevant.

¹ Hulschoten en Verbeek (2009) Emissiemodel Mobiele Machines gebaseerd op machineverkoop in combinatie met brandstof Afzet (EMMA), TNO, 2009.

Mobiele werktuigen

In het productieproces wordt een aantal mobiele werktuigen ingezet. Het gaat om een shrinklader (kleine shovel) en heftruck/shovel. Op basis van het verbruik en een kental voor de emissie per kilogram diesel is de emissie bepaald. Tevens is een aantal elektrische werktuigen aanwezig, zoals de loskraan. Omdat elektrische werktuigen geen stikstofemissie veroorzaken binnen de inrichting, zijn deze niet verder in de berekening betrokken.

Verkeer

Grondstoffen worden grotendeels aangevoerd per schip en deels per vrachtwagen. De afvoer van gereed product vindt plaats per vrachtwagen. Daarnaast wordt de inrichting met bestelbusjes en personenauto's bezocht door leveranciers, bezoekers en medewerkers.

Voor de bewegingen van vrachtverkeer en licht verkeer is in AERIUS een rijlijn opgenomen. Voor het stationair draaien van de vrachtwagens tijdens het laden en lossen of op de weegbrug, zijn puntbronnen opgenomen bij de stortput, het lospunt voor vloeistoffen en de weegbrug. Aantallen voertuigen, voertuigbewegingen en verblijfsduur zijn ontleend aan het akoestisch onderzoek waarop de vergunning gebaseerd is. Voor de interne bewegingen is rekening gehouden met 100% filevorming.

De scheepvaart en de verblijfsduur van de schepen zijn volledig gemodelleerd in AERIUS. Er is geen walstroom aanwezig; schepen maken tijdens het laden en lossen gebruik van een aggregaat op het schip. Hiervoor is een bedrijfsduur van acht uur gehanteerd overeenkomstig het luchtkwaliteitsonderzoek. De aan- en afvaart is gemodelleerd met een vaarroute in het Uraniumkanaal.

Aardgasverbruik (stoomketel)

In het productieproces wordt mengvoer tot korrels geperst. Hier is warmte voor nodig die geleverd wordt door een stoomketel. Op basis van het beoogde aardgasverbruik en de toegestane emissie uit de stoomketel, is de emissie gemodelleerd.

Totale emissie & conclusie vergunningplicht

De totale emissie tijdens de gebruiksfase in de beoogde situatie is door AERIUS berekend en bedraagt 3.029 kg/j NO_x en 2 kg/j NH_3 . Een onderbouwing van de emissiebronnen is bijgesloten in bijlage N06B. De resultaten van de AERIUS berekening zijn als bijlage N07B toegevoegd.

Uit de AERIUS-berekening volgt dat de stikstofemissies tijdens de gebruiksfase leiden tot stikstofdepositie in Natura 2000-gebieden hoger dan 0,00 mol/ha/jaar (zie Tabel 2). Op basis van dit resultaat is er sprake van een vergunningplicht.

Tabel 2: Resultaten stikstofdepositie beoogde situatie gebruiksfase

Natura 2000 gebied	Stikstofdepositie (mol/ha/jaar)
Oostelijke Vechtplassen	0,10
Naardermeer	0,02
Zouweboezem	0,01
Nieuwkoopse Plassen & De Haeck	0,01
Kolland & Overlangbroek	0,01
Lingegebied & Diefdijk-Zuid	0,01
Botshol	0,01
Veluwe	0,01
Uiterwaarden Lek	0,01
Rijntakken	0,01

4. BEPALEN VAN DE REFERENTIESITUATIE(S)

De referentiedata van de Natura 2000-gebieden, waar de depositie vanuit de inrichting van De Heus terecht komt, zijn als volgt:

Tabel 3: Referentiedata Natura 2000 gebieden met depositie

Natura 2000 gebied	Datum VR	Datum HR
Oostelijke Vechtplassen	24 maart 2000	7 december 2004
Naardermeer	10 juni 1994	7 december 2004
Zouweboezem	10 juni 1994	7 december 2004
Nieuwkoopse Plassen & De Haeck	14 februari 1997	7 december 2004
Kolland & Overlangbroek		7 december 2004
Lingegebied & Diefdijk-Zuid		7 december 2004
Botshol		7 december 2004
Veluwe	24 maart 2000	7 december 2004
Uiterwaarden Lek		7 december 2004
Rijntakken	24 maart 2000	7 december 2004

De vroegste datum van vaststelling voor een relevant Natura 2000-gebied is 10 juni 1994, gevolgd door 14 februari 1997, 24 maart 2000 en 7 december 2004.

De geschiedenis van de milieutoestemmingen voor De Heus is in de onderstaande tabel opgenomen. Onder milieutoestemmingen vallen omgevingsvergunningen (Wabo), milieuvergunningen (Wm), Hinderwetvergunningen, melding(en) Activiteitenbesluit en art. 8.19-meldingen.

Tabel 4: Overzicht milieutoestemmingen

Datum milieutoestemming	Milieutoestemming	Stikstofrelevant
14 maart 1967	Oprichtingsvergunning silocomplex en olietank	Ja
11 mei 1977	Oprichtingsvergunning perserij en hamermolen	Ja
25 juli 1978	Veranderingsvergunning Uitbreiding elektromotoren	Nee
12 september 1978	Veranderingsvergunning Ondergrondse dieseltank met tankinrichting	Nee

27 oktober 1981	Veranderingsvergunning Uitbreiding perserij	Ja
24 oktober 1985	Veranderingsvergunning Toevoeging laboratorium	Nee
2 juli 1997	Ambtshalve wijziging geluid	Nee
22 februari 2008	Milieuneutrale verandering Vervangen opslagsilo's	Nee
30 mei 2008	Milieuneutrale verandering Aanleg lekbak tankenpark	Nee
December 2009	Milieuneutrale verandering Wijzigen zakgoedloods	Nee
19 april 2011	Revisievergunning	Ja
18 juni 2012	Ambtshalve wijziging geluid	Nee
13 februari 2017	Milieuneutrale verandering Centrale bedieningskamer	Nee
22 september 2017	Melding Activiteitenbesluit Vervangen opslagtank gasolie	Nee

Referentiedatum 10 juni 1994

Op 10 juni 1994 wordt de referentiesituatie bepaald door de oprichtingsvergunningen uit 1967 en 1977 in combinatie met de veranderingsvergunning uit 1981. De overige vergunningen zijn niet relevant in het kader van stikstofdepositie.

Referentiedatum 14 februari 1997

Tussen juni 1994 en februari 1997 zijn geen vergunningen afgegeven. Op deze datum wordt de referentiesituatie dus gevormd door dezelfde vergunningen als op 10 juni 1994.

Referentiedatum 24 maart 2000

Tussen februari 1997 en maart 2000 is enkel een ambtshalve wijziging van de geluidvoorschriften gepubliceerd. Deze is voor stikstofdepositie niet relevant. Op deze datum wordt de referentiesituatie dus gevormd door dezelfde vergunningen als op 10 juni 1994.

Referentiedatum 7 december 2004

Tussen maart 2000 en december 2004 zijn geen vergunningen afgegeven. Op deze datum wordt de referentiesituatie dus gevormd door dezelfde vergunningen als op 10 juni 1994.

5. ONDERBOUWING MAATGEVENDE DEPOSITIE REFERENTIESITUATIE(S)

5.1 Maatgevende referentiesituatie

Uitgangspunt is dat de toegestane depositie op de eerste referentiedatum de maatgevende referentiesituatie is. Als echter door een latere toestemming een lagere depositie mogelijk gemaakt is, is de lagere depositie maatgevend.

Voor De Heus betekent dit dat de maatgevende depositie wordt bepaald door:

- De oprichtingsvergunningen uit 1967 en 1977 in combinatie met de veranderingsvergunning uit 1981; of
- Een latere toestemming in het geval die in een lagere depositie resulteert. Daarvoor is de revisievergunning uit 2011 relevant.

Om een vergelijking te maken tussen de depositie die mogelijk gemaakt werd door de vergunningen uit 1967, 1977 en 1981 met de vergunning uit 2011 is getracht deze vergunningen te achterhalen. Dit is deels gelukt, zie bijlage N05. Van de eerste vergunning uit 1967 kon de aanvraag getraceerd worden en van de vergunning uit 1981 zijn zowel de aanvraag als de vergunningvoorschriften bekend. Daarentegen konden de voorschriften uit 1967 en de aanvraag en voorschriften uit 1977 niet getraceerd worden.

Voor alle drie de vergunningen geldt dat ze beknopter zijn opgesteld dan de standaard, zoals die vandaag de dag gehanteerd wordt. Akoestische onderzoeken ontbreken; de akoestische situatie is pas bij de sanering van industrieterrein Lage Weide voor het eerst in beeld gebracht. Ook luchtkwaliteitsonderzoeken en geuronderzoeken zijn pas later opgesteld.

Wel wordt duidelijk dat er destijds al sprake was van een mengvoederbedrijf met een perserij, en dus met een productieproces, waarin warmte gebruikt werd. Tevens wordt duidelijk dat er schepen gelost werden en dat de inrichting bezocht werd door vrachtwagens. Uit het feit dat een vergunning is verleend voor een olietank en later voor een tankinrichting wordt duidelijk dat er dieselwerktuigen aanwezig waren. Alle bronnen die vandaag de dag relevant zijn, waren uiterlijk in 1981 al aanwezig. Deze bronnen waren ook allemaal aanwezig ten tijde van de revisievergunning uit 2011 en zijn nog steeds aanwezig.

Wat de emissie uit deze bronnen betreft, staat vast dat de emissie-eisen per kWh of per kilogram brandstof door een combinatie van wet- en regelgeving en emissiebeperkende technieken zijn afgenomen door de jaren heen. Eisen aan materieel (Stage-klassen) en vrachtwagens (Euro-motoren) zijn in de jaren negentig ingevoerd en sindsdien in stappen aangescherpt tot de huidige eisen. Het wagenpark dat in de jaren zeventig en tachtig van de vorige eeuw de inrichting bezocht en het materieel dat op het terrein van de inrichting in gebruik was, had logischerwijs een bouwjaar van voor deze tijd. Dit zal een aanzienlijk hogere emissies per volume-eenheid vermogen of brandstof uitgestoten hebben dan het wagenpark en het materieel dat ten tijde van de revisievergunning uit 2011 aanwezig was. Het betreft zeker een factor tien tot twintig meer dan de huidige stand der techniek.

De bedrijfsduur per bron is niet eenduidig op te maken uit de beschikbare documentatie. Echter zelfs als de vergunde bedrijfsduur per bron in de jaren zeventig en tachtig lager zou zijn geweest dan in de revisievergunning uit 2011, dan is de emissie per volume-eenheid vermogen danwel brandstof zodanig veel hoger geweest dat dit meer dan compenseert. Het is daarmee aannemelijk dat de bedrijfssituatie uit de revisievergunning van 2011 lagere stikstofemissies en dientengevolge een lager depositie met zich meebracht dan de vergunningen uit 1967, 1977 en 1981. De bedrijfssituatie als toegestaan in de revisievergunning van 19 april 2011 is daarmee de maatgevende referentiesituatie.

De maatgevende depositie wordt daarbij gebaseerd op de feitelijk gerealiseerde capaciteit. Dit betreft de capaciteit van volledig opgerichte installaties en gebouwen, gerealiseerde infrastructuur en overige voorzieningen. Bij De Heus zijn alle installaties, gebouwen en voorzieningen waarvoor in de loop der jaren vergunningen zijn gevraagd, gerealiseerd.

5.2 Depositie maatgevende referentiesituatie

Voor de berekening van stikstofdepositie in de maatgevende referentiesituatie van de gehele inrichting zijn de hierna beschreven bronnen relevant.

Werktuigen

In de toegestane emissiesituatie zoals die door de vergunning uit 2011 mogelijk werd gemaakt, werd in de inrichting gewerkt met een kraan, dieselheftruck(s) en shranklader. Op basis van het verbruik en een kentel voor de emissie per kilogram diesel is de emissie bepaald.

Verkeer

Grondstoffen worden grotendeels aangevoerd per schip en deels per vrachtwagen. De afvoer van het gereed product vindt plaats per vrachtwagen.

Voor de bewegingen van vrachtverkeer en licht verkeer is in AERIUS een rijlijn opgenomen. Voor het stationair draaien van de vrachtwagens tijdens het laden en lossen of op de weegbrug zijn puntbronnen opgenomen bij de stortput, het lospunt voor vloeistoffen en de weegbrug. Aantallen voertuigen, voertuigbewegingen en verblijfsduur zijn ontleend aan het akoestisch onderzoek, waarop de vergunning gebaseerd is. Emissiekentallen zijn ontleend aan de handleiding van Car II versie 10.0. Voor de interne bewegingen is rekening gehouden met 100% filevorming.

De scheepvaart en de verblijfsduur van de schepen zijn identiek aan de berekening in de beoogde situatie. Het Uraniumkanaal is aanwezig en geschikt voor het type schepen dat vandaag de dag nog steeds de inrichting bezoekt. Schepen maken tijdens het lossen gebruik van een aggregaat op het schip.

Aardgasverbruik (stoomketel)

De stoomketel was in 2011 al aanwezig. Deze is volgens de emissiekenmerken uit het luchtkwaliteitsonderzoek ingevoerd in AERIUS.

Totale emissie

De totale emissie tijdens de maatgevende referentiesituatie is door AERIUS berekend en bedraagt 5.377 kg/j NO_x en <1 kg/j NH₃. Een onderbouwing van de emissiebronnen is bijgesloten in bijlage N06C.

5.3 Rekenresultaten & beoordeling

Uit hoofdstuk 3 is gebleken dat zowel de aanlegfase als de gebruiksfase vergunningplichtig is. De aanlegfase is tijdelijk; de gebruiksfase loopt door na het opleveren van de bouwactiviteiten uit de aanlegfase. Om dit te laten terugkomen in de rekenresultaten zijn twee verschilberekeningen uitgevoerd: één waarbij de optelsom van de aanlegfase en de gebruiksfase is afgezet tegen de referentiesituatie en één waarbij de gebruiksfase is afgezet tegen de referentiesituatie.

De rekenresultaten zijn toegevoegd als bijlage N07C en N07D en opgenomen in de onderstaande Tabel 5.

Tabel 5: Rekenresultaten verschilberekening

Natuurgebied	Verschil in emissie		Hectare hoogste verschil (mol/ha/j)		
	NO _x (kg/j)	NH ₃ (kg/j)	Referentie	Beoogd	Verschil
Verschil 2011 vs 2021 gebruik + aanleg					
Veluwe	-2.230,56	2,35	0,01	0,00	0,00
Rijntakken			0,01	0,00	0,00
Lingegebied & Diefdijk-Zuid			0,01	0,00	0,00
Uiterwaarden Lek			0,01	0,00	0,00
Nieuwkoopse Plassen & De Haeck			0,01	0,00	0,00
Zouweboezem			0,01	0,00	0,00
Kolland & Overlangbroek			0,01	0,00	0,00
Naardermeer			0,01	0,00	0,00
Botshol			0,01	0,00	0,00
Verschil 2011 vs 2021 gebruik					
Veluwe	-2.348,53	2,31	0,01	0,00	0,00
Rijntakken			0,01	0,00	0,00
Lingegebied & Diefdijk-Zuid			0,01	0,00	0,00
Uiterwaarden Lek			0,01	0,00	0,00
Nieuwkoopse Plassen & De Haeck			0,01	0,00	0,00
Zouweboezem			0,01	0,00	0,00
Kolland & Overlangbroek			0,01	0,00	0,00
Naardermeer			0,01	0,00	0,00
Botshol			0,01	0,00	0,00
Oostelijke Vechtplassen			0,01	0,00	-0,01
Oostelijke Vechtplassen			0,01	0,00	-0,01

De AERIUS-verschilberekening geeft als uitkomst dat er als gevolg van de beoogde situatie, ten opzichte van de maatgevende referentiesituatie, geen hexagonen in Natura 2000-gebieden zijn met rekenresultaten hoger dan 0,00 mol/ha/jaar. Dit betekent dat de depositie in de beoogde situatie voldoet aan het stand-still beginsel.

6. CONCLUSIE

In het kader van een aanvraag Wet natuurbescherming voor De Heus Voeders B.V. te Utrecht is de stikstofdepositie in de beoogde situatie beoordeeld. Het betreft zowel de aanleg- als gebruiksfase. Op basis van de provinciale beleidsregels voor intern salderen van de provincie Utrecht is een verschilberekening tussen de beoogde situatie en de referentiesituatie gemaakt.

Hieruit is gebleken dat er geen hexagonen in Natura 2000-gebieden zijn waarop een toename berekend wordt. Op basis van het stand-still beginsel kunnen significante gevolgen op Natura 2000-gebieden worden uitgesloten. Daarmee geldt geen verplichting om een passende beoordeling te maken en zijn er geen belemmeringen om de vergunning te verlenen.

BIJLAGEN

BIJLAGE 1: VERGUNNINGPLICHT EN PASSENDE BEOORDELING

Voor een activiteit die kan leiden tot verslechtering van de kwaliteit van habitats of tot significante verstoring van soorten van een Natura 2000-gebied is een vergunning nodig op grond van de Wet natuurbescherming (Wnb).

In het geval een activiteit een significant negatief effect kan hebben op een Natura 2000-gebied, moet een passende beoordeling gemaakt worden, voordat deze vergunning kan worden verleend. Ten aanzien van stikstofdepositie voorzag het PAS in een generieke passende beoordeling. Door de uitspraak van de Raad van State van 29 mei 2019 kan deze niet langer gebruikt worden. Initiatiefnemers moeten nu zelf onderbouwen dat hun project geen significante negatieve effecten kunnen hebben. Dit kan aan de hand van een ecologische onderbouwing, intern of extern salderen of een ADC-toets.

Ecologische onderbouwing

In een ecologische onderbouwing wordt vanuit een ecologisch perspectief aangetoond dat een toename van stikstofdepositie niet kan leiden tot significante gevolgen op een stikstofgevoelig habitat. Naar huidig inzicht² kan hier alleen sprake van zijn als de depositie terechtkomt op habitats, waarvan de kritische depositiewaarde (KDW) niet wordt overschreden.

ADC toets

Een ADC-toets is een onderzoek waaruit blijkt dat er voor het project geen alternatieven voorhanden zijn, dat de activiteit of het project nodig is op grond van een dwingende reden van groot openbaar belang en dat de stikstofdepositie gecompenseerd wordt. Voor een individueel bedrijf als De Heus is de ADC-toets geen geschikt middel.

Intern salderen

Bij intern salderen wordt de stikstofemissie, die nodig is voor het realiseren van een activiteit binnen het project of op dezelfde locatie, opgelost. De bedrijfsvoering wordt hierbij bijvoorbeeld door technische ontwikkelingen, door elektrificatie van processen, voertuigen of materieel of door aanpassingen in de bedrijfsvoering zodanig aangepast, dat de stikstofdepositie hetzelfde blijft.

Extern salderen

Wanneer op de locatie van een geplande activiteit nog geen toestemming verleend is om stikstofemissie te veroorzaken, of wanneer de te verwachten emissie niet (volledig) weggestreept kan worden via intern salderen, per geval worden gekeken of de activiteit doorgang kan vinden, door het toepassen van extern salderen als mitigerende maatregel.

Van extern salderen is sprake als de toestemming voor stikstofemissie van één of meer bestaande activiteiten op locatie A geheel of gedeeltelijk ingetrokken wordt, ten behoeve van de verlening van een nieuwe toestemming voor een nieuw of gewijzigd project op locatie B. Daarbij mag 70% van de stikstofemissie van de feitelijk gerealiseerde capaciteit van locatie A gebruikt worden ten bate van locatie B. De overige 30% wordt gebruikt om een depositiedaling tot stand te brengen.

² Per mei 2020

Klinkenbergerweg 30a | 6711 MK EDE | 0318 614 383
Vrijlandstraat 33-c | 4337 EA MIDDELBURG | 0118 227 466
Hoenderkamp 20 | 7812 VZ EMMEN | 0591 238 110